

den 5. oktober 2000. Ifølge samme artikel er den effektive rente på danske obligationer nu lavere end den tilsvarende rente i eurolande som Belgien og Italien.

Regeringen har hele tiden hævdet, at et dansk nej til euroen ville resultere i en højere rente i et udvidet rentespænd – altså præcis det modsatte af, hvad der rent faktisk er sket.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jo også et seriøst og relevant spørgsmål, som bygger på den kendsgerning, at efter det danske nej falder den danske obligationsrente, obligationskurserne stiger, renten i Danmark falder mere end i Tyskland, rentespændet, forskellen mellem den danske og tyske rente, indsnævres.

Regeringen har givet udtryk for det modsatte, at der ville ske den modsatte udvikling. Det kræver da unægtelig en forklaring.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ja, jeg hørte jo også debatten før i forbindelse med spørgsmålet til statsministeren. Jeg kunne have ønsket, at mit spørgsmål var kommet før.

Men til hr. Frank Dahlgaard: Hvis man skal se på, hvilke ændringer nej et givet fald har haft, altså effekt på renteudviklingen, så kan man jo ikke tillade sig at se på renteudviklingen fra den 27. september og så til her den 10.-11. oktober. Så skal man jo se på spændets ændring fra før folkeafstemningen blev udskrevet, fra januar-februar måned i år. Så bliver folkeafstemningen udskrevet i marts, og så ser vi nogle bevægelser op og ned, og sådan en kurve er jeg parat til at sende til hr. Frank Dahlgaard med øjeblikkeligt varsel, for den viser jo, hvad det er for nogle udsving, der sker, og jo tættere vi kommer på afstemningsdagen, jo større usikkerheder er der i markedet, i hvert fald er der større udsving på det tidspunkt, end der har været i månederne før.

Det er selvfølgelig, fordi markedet reagerer på usikkerhed, f.eks. på grund af meningsmålinger. Så hvis vi skal gå til sagens kerne, så kan jeg oplyse, at for de lange renter er rentespændet øget fra 0,3 til 0,4. Det er størrelsesordenen. Jeg tager ikke flere decimaler med. 0,3 pct. i januar/februar, 0,4 pct. nu. Rentespændet var større op til afstemningsdagen, august/september, men med meget store udsving.

Men hensyn til de korte renter, som jo også er interessante, er sagen, at rentespændet til euroområdet, til Tyskland, i januar/februar lå på

omkring 0,25 pct. og i dag ligger på omkring 0,65 pct. Det er altså mere end en fordobling af rentespændet fra før, folkeafstemningen blev udskrevet, og til efter den er blevet afholdt. Så der er sket ændringer.

Frank Dahlgaard (UP):

Nu er det så heldigt eller måske uheldigt, at jeg rent faktisk har den kurve, ministeren gerne vil sende til mig. Det er den fra Nationalbanken, der kom i går, og den har jeg her. Den viser udviklingen i det lange rentespænd, og det er jo det, det drejer sig om: de langfristede renter, dem, der har betydning for investering, byggeri og beskæftigelse.

Og det er rigtigt, at de lå nede på ca. 0,3 pct. i februar/marts måned, så steg de op til ½ pct. i maj/juni måned, og så faldt de igen af en eller anden grund, mens meningsmålingerne sagde, det kan nok blive et nej – hvad de jo ikke gjorde i det tidlige forår – ja, rentespændet til Tyskland faldt, altså forskellen, og var indsnævret til under 0,5 pct. i ugen før afstemningen.

I dag er det nede på 0,37 pct. Det er en indsnævring, og jeg vil sige til økonomiministeren: Det er jo interessant, hvordan markedet reagerer lige præcis efter afstemningen om aftenen den 28. september, bang, hvad sker der så? Så indsnævres rentespændet. Den danske rente falder, og den falder mere end den tyske.

Det må være udtryk for nogle forventninger i markedet, for noget tillid til den danske økonomi. En tillid, som er langt større, end regeringen åbenbart har til sin egen økonomi. Er det ikke rigtigt?

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge økonomiministeren – som vel også taler på regeringens vegne, i og med at statsministeren nu ikke længere er i spørgetiden – om ikke det er korrekt, at regeringen hele vejen, specielt de sidste dage op til den 28. september, sagde, at renten ville stige, at spekulationer mod kronen ville stige, at vi ville få store økonomiske problemer, ja, at vi ville miste en masse arbejdspladser i Danmark, hvis det blev et nej. Er det ikke korrekt? Det vil jeg godt bede økonomiministeren svare på.

I den forbindelse vil jeg også godt bede økonomiministeren svare på, om økonomiministeren set i bakspejlet nu mener, at vismændene havde ret, da de sagde, at et nej henholdsvis et ja ikke ville få de store økonomiske konsekvenser hverken i den ene eller den anden retning.